Tůně - Kamelot

Vítali rosení třpyt, když voněl ve vrtru dým,
láskyplné srdce propojila s mým.
Zpívala za svitu hvězd o lásce i naději
nesmrtelné písně v lukáš šalvějí.

Stala se mou hlínou i vodou z oblaků,
vrbou nad tišinou u tůně zázraků.
Stala se mou zemí, tou o které jsem snil,
s ní pak mezi všemi své sny naplnil.

Odešla po strništi s návratem slunovratu,
kolemjdoucí podzim hvízdal do drátů.
Zůstala po mnoho let němou a neviděnou,
její hlas se ztratil s dávnou ozvěnou.

Stala se mou hlínou i vodou z oblaků,
vrbou nad tišinou u tůně zázraků.
Stala se mou zemí, tou o které jsem snil,
s ní pak mezi všemi své sny naplnil.

Křivolakou stezkou vrátila se hrát
osudovou roli a při mé bídě stát.

Stala se mou hlínou i vodou z oblaků,
vrbou nad tišinou u tůně zázraků.
Stala se mou zemí, tou o které jsem snil,
s ní pak mezi všemi své sny naplnil.